

Aș vre, iubite

Agafia

Aș vrea să ne-amintim, iubite, de o seară
Când roua unui vis de dor ne-a fost povară
Și sufletul în care amiezile-au apus,
Purta pe aripi grele un palid iz adus
De vreo suavă împlinită primăvară.
Cu gesturi vechi chemând sfios cocorii iară.

Aș vrea să ne-amintim, iubite, de o noapte
Când fântâna însingurării mustea șoapte.
Pe ram de inimă cu ritmul obosit,
Noi împleteam cuvinte cu-n vis rătăcit,
Rămas preludiu unei ultime simfonii,
Furate din adâncul sublimei armonii.

Aș vrea să ne-amintim, iubite, de-amândoi
Când vibrare vom fi prin iarbă și prin ploi
În inima luminii desfăcuți în culori
Ne-om îngână cu stele sub cer de alți zori,
Acolo unde timpul clipele-și adună,
Hic et nunc, cântec să fim pe-o singură strună.